

- 1) do wkraczania na teren gospodarstw produkujących materiał siewny kwalifikowany lub handlowy oraz do instytucji i zakładów handlowych prowadzących obrót tym materiałem, jak również do pomieszczeń, w których znajduje się materiał siewny,
- 2) do pobierania próbek nasion,
- 3) do przeglądania dokumentów i ksiąg oraz żądania wyjaśnień w sprawie produkcji i obrotu materiałem siewnym.

2. Kontrolę przeprowadza się w miarę możliwości w obecności kierownika inspekcjonowanej jednostki lub upoważnionego przez niego pracownika.

§ 4. 1. Z przeprowadzonej kontroli organów inspekcji nasiennej sporządza się protokół, który przedstawia się do podpisu kierownikowi kontrolowanej jednostki lub osobie go zastępującej. Osoby te mogą zgłosić do protokołu swoje uwagi. Jeden odpis protokołu doręcza się kontrolowanej jednostce, a drugi przesyła instytucji nadrzędnej.

2. Organy inspekcji nasiennej mogą w razie stwierdzenia niedociągnięć wydawać zalecenia usprawniające, odnotowując je jednocześnie w protokole dokonanej inspekcji.

§ 5. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Szefem Urzędu Rady Ministrów oraz w uzgodnieniu z Centralą Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” wyda instrukcję szczegółową o trybie postępowania organów inspekcji nasiennej i ich współpracy z innymi organami działającymi w tym zakresie.

§ 6. W razie stwierdzenia naruszenia przepisów dotyczących obrotu materiałem siewnym podlegającego ukaraniu organy inspekcji nasiennej kierują doniesienie do kolegium orzekającego przy właściwej radzie narodowej bądź do prokuratury.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Rolnictwa.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

232

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 września 1955 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 10 kwietnia 1954 r. w sprawie nomenklatury stanowisk i zaszeregowania pracowników terenowych komisji planowania gospodarczego.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1954 r. w sprawie nomenklatury stanowisk i zaszeregowania pracowników terenowych komisji planowania gospodarczego (Dz. U. Nr 21, poz. 76) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 1 po wyrazach „geografowie-planisci” dodaje się wyrazy „kierownicy sekcji, inspektorzy”, a wyrazy „w wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego” zastępuje się wyrazami „w terenowych komisjach planowania gospodarczego”;
- 2) w § 3 dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:
„3. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Go-

spodarczego w szczególnie uzasadnionych przypadkach może zezwolić na zaszeregowanie pracownika nie posiadającego warunków przewidzianych w załączniku nr 2 na stanowiska fachowe przewidziane w załączniku nr 1.”;

- 3) nomenklaturę stanowisk oraz tabelę zaszeregowania pracowników terenowych komisji planowania gospodarczego stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1954 r. zastępuje się nomenklaturą stanowisk oraz tabelą zaszeregowania pracowników terenowych komisji planowania gospodarczego stanowiącą załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 września 1955 r. (poz. 232).

NOMENKLATURA STANOWISK ORAZ TABELA ZASZEREGOWAŃ PRACOWNIKÓW TERENOWYCH KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Komisja planowania gospodarczego	Stanowisko służbowe pracownika	Grupa uposażenia	Stawka dodatku funkcyjnego lub służbowego
Wojewódzka komisja planowania gospodarczego (m. st. Warszawy i m. Łodzi).	I zastępca przewodniczącego	III — II	2 — 1
	II i III zastępca przewodniczącego	III	2 — 1
	Kierownik działu	IV — III	4 — 3
	Starszy ekonomista	V — IV	4 — 3
	Ekonomista	VI — V	3 — 4
	Starszy urbanista-planista	V — IV	4 — 3

Komisja planowania gospodarczego	Stanowisko służbowe pracownika	Grupa uposażenia	Stawka dodatku funkcyjnego lub służbowego
	Urbanista-planista	VI — V	5 — 4
	Starszy geograf-planista	V — IV	4 — 3
	Geograf-planista	VI — V	5 — 4
	Kartograf	VIII — VI	b — a
	Kierownik sekretariatu	VI — V	5
	Starszy księgowy	VII — V	b
	Referent administracyjno-gospodarczy	VIII — VI	c — b
	Starsza maszynistka	VIII — VII	
	Maszynistka	XI — VIII	
Miejska komisja planowania gospodarczego w miastach liczących powyżej 100.000 mieszkańców	Przewodniczący	IV — III	2
	Zastępca przewodniczącego	V — III	3 — 2
	Kierownik sekcji	VI — V	4 — 3
	Ekonomista	VII — V	5 — 4
	Urbanista-planista	VII — V	5 — 4
	Geograf-planista	VII — V	5 — 4
	Referent administracyjno-gospodarczy	VIII — VI	c — b
Powiatowa komisja planowania gospodarczego, miejska komisja planowania gospodarczego w miastach liczących poniżej 100.000 mieszkańców, stanowiących powiaty miejskie, oraz dzielnicowa komisja planowania gospodarczego	Przewodniczący	VI — IV	4 — 3
	Zastępca przewodniczącego	VI — V	5 — 4
	Inspektor	VII — V	5 — 4
	Ekonomista	VII — VI	a — 5
	Geograf-planista	VII — VI	a — 5

233

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 25 sierpnia 1955 r.

zmieniające rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 20 września 1949 r. w sprawie określenia granic terenu Pomnika Męczeństwa na Majdanku.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1947 r. o upamiętnieniu męczeństwa Narodu Polskiego i innych Narodów na Majdanku (Dz. U. Nr 52, poz. 266) zarządza się, co następuje:

§ 1. § 1 rozporządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 20 września 1949 r. w sprawie określenia granic terenu Pomnika Męczeństwa na Majdanku (Dz. U. z 1949 r. Nr 54, poz. 422 i z 1950 r. Nr 24, poz. 222) otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pomnik Męczeństwa na Majdanku obejmuje teren ogólnej powierzchni 95.7937 m² pochodzący z gruntów niehipotekowanych (ukazowych) i hipotekowanych wsi Dziesiąta b. gminy Zemborzyce powiatu lubelskiego województwa lubelskiego oraz z gruntów miasta Lublina w następujących granicach: od punktu położonego w odległości około 1.600 m od toru kolejowego Lublin — Łuków przy szosie Lublin — Piaski jako punktu wyjściowego granica biegnie wzdłuż szosy Lublin — Piaski w kierunku południowo-wschodnim na długości 1.003 m, następnie granica załamuje się od szosy pod kątem ostrym zbliżonym do prostego i biegnie w kierunku południo-

wo-zachodnim na długości 334 m, dalej załamuje się pod kątem rozwartym zbliżonym do prostego i biegnie w kierunku północno-zachodnim na długości 354 m dochodząc do następnego narożnika, gdzie załamuje się prawie pod kątem prostym i biegnie w kierunku południowo-zachodnim na długości 795 m, po czym granica biegnie łukiem koła o promieniu 190 m w ogólnym kierunku południowym na długości 795 m, a dalej linią prostą o długości około 201 m w kierunku północno-zachodnim dochodząc do narożnika, przy którym granica załamuje się pod kątem rozwartym i biegnie na długości 167,70 m do następnego narożnika, przy którym znów załamuje się pod kątem rozwartym i biegnie na długości około 1.164 m w kierunku północno-wschodnim dochodząc do punktu położonego przy szosie Lublin — Piaski, to jest do punktu wyjściowego, od którego rozpoczęto opisanie granic.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: W. Sokorski